

Драгий мой приятелю!

Имамъ сгодну прилику да Вашъ именъ данъ честитимъ и све мое желе явимъ! Да богъ да идуче године да буду веселие, него прошли. Да имате миръ, спокойствие и здравле и да би Ористници Вама преле дни отъ срѣбра, свиле и злата.

17 Януария, 1856 г. Карловци.

Савва Ил. Доброплодный
Професоръ

Копие отъ писмата, които въ София е проваждалъ С. Ил. Доброплодный до своитѣ приятели живущи въ града, които сж го гощавали.

Досточуважаемый ми Г-нъ Н. Н.

Подиръ връщанieto ми отъ Чешкото Изложение въ Прага, за гдѣто, Г-нъ Савва Е. Паница не само има великодушieto и добрината на едно мое напомнание, да ми тѣгли разноска за отиванie до тамъ и връщанie, но ми даде случай хемъ заедно съ него носящъ красивъ и скжпъ вѣнецъ за братовия си гробъ Николака на Виенскитѣ гробници, да можъ и азъ да посѣтъ просълзенъ гроба на тойзи мой 40 годишенъ искренъ и непоколебимъ присноблаженный приятель, хемъ да се изпълни едно отдавнашно мое бълнуванie и желанie, подиръ 35 години, да посѣтъ Срѣмски Карловци и да бжда любезно приетъ отъ стари колеги и приятели, както и отъ самия патриархъ Бранковичъ угощаванъ на трапезата му; рѣкохъ да Ви напомнжъ, че не ми се щѣше за всѣгда да изгубжъ удоволствието отъ приятното ми Ваше дружество и да не Ви виждамъ поне единъ пжтъ въ мѣсеца на обѣдъ или вечеря, за да ви се радвамъ, като старъ Вашъ приятель.

Ако това не Ви прави утѣкчение, забѣлжжете датата отъ идущитѣ мѣсеци: Септември 17-й, Октом-